

Мрії збуваються: Одеська музкомедія відкрила Сцену «на висоті»

06.10.2023 — Ірен Адлер

Прем'єра ліричної комедії «Не сподіваючись на мрію» відбулася в Одеському академічному театрі музичної комедії імені Михайла Водяного. Наступний показ запланований на 12 жовтня, і театралам варто знати, що вистава йде в репетиційній залі, що переобладнана у камерну та отримала назву «На висоті».

Підіймаючись численними сходами на висоту, публіка розраховує отримати нові враження. Так і є – сьогодні перед нами не музична, а драматична вистава, мила мелодрама Євгенії Мішанкіної про родинні цінності, пізнє кохання, взаємини старої дівки та ще старішої матінки, інтригах із переодяганнями та щасливим фіналом. Перипетії сюжету переповідати немає сенсу, зазначимо лише, що всі артисти виявилися сильними як актори драми, а в перспективі в залі «На висоті» будуть йти вистави найрізноманітнішого жанру.

Що засмучує: абсолютно некасова назва. «Не сподіваючись» одразу розхолоджує, до того ж на мрію ніхто ніколи й не сподівається, надії можуть бути на справдження мрії. Інша справа, що головна героїня ні про що хороше не мріє, їй, як то кажуть, Бог за дурість щастя дає. Але не надто розумна жінка може бути одночасно доброю й симпатичною, ось і Надя, героїня заслуженої артистки України Ірини Ковальської, подобається абсолютно всім дійовим особам та глядачам. Те, що у свої 49 вона не має сім'ї, обумовлене її характером, а зовсім не перешкодою у вигляді неходячої мами (Інна Кулікова, яка грає Любов Іванівну, встане з крісла тільки на поклону).

Надя насправді не така вже й проста. Розповідаючи про свої зв'язки з чоловіками, вона викидає на пальцях число 12, а вголос озвучує лише 2, і зала охоче сміється над невдахою.

Художник з костюмів Олена Леснікова одягає всіх героїв у відповідні їхній натурі строї, кому сукня в горошок, кому мереживний комірець, а кому й леопардові штаниці. Проте ось Олександру, коли вже він такий крутий багатий хлопець, можна було б за час дії неодноразово змінити майку і навіть піджака. В іншому виходить дуже переконливий образ у виконанні Володимира Муращенка, в іншому складі цю роль грає заслужений артист України Олександр Щесняк, він же режисер вистави.

Кумедний момент, коли герой, який вперше опинився в Надійчиній квартирі, з острахом перекладає портмоне з кишені пальта до кишені піджака, цей жест багато говорить про тернистий шлях до декларованого багатства. Нібито й пристойні на вигляд жінки, але хто їх знає, краще гроші тримати ближче до тіла.

Найзагадковіша, молода й ексцентрична героїня Віра (Катерина Мись) буде мінятися на очах глядача до непізнаваності, її мрія отримати родину, де про неї будуть піклуватися, якраз і справдиться. Просто Віра вміє мріяти, і їй не довелося чекати так довго, роблять висновки глядачі, котрі відпочили в залі від потрясінь воєнного часу. Музкомедія, щоправда, давно мріяла про камерну залу, спроби робилися, але ось так, системно, вийшло тільки тепер. Очікуємо на продовження.

Фото Володимира Андреєва.